

terne, men også ved de såkaldte 50 millions fonde dels ydede direkte statstilskud, dels udlagde udgifterne til en række anlægsarbejder. Efter krigen, da motorafgifternes provenu igen begyndte at stige, betaltes disse penge tilbage til statskassen, idet der for at sikre denne tilbagebetaling allerede tidligere var sat en øvre grænse for de beløb, der kunne stilles til rådighed til udbetaling til kommunerne som almindelig refusion, indtil gælden til statskassen var betalt. Dette loft blev imidlertid bibeholdt også efter, at de af staten udlagte beløb var tilbagebetalt, idet det som et led i landets almindelige økonomiske politik ansås for påkrævet at foretage store forhøjelser af afgifterne, forhøjelser, hvis finansielle virkninger ville være gået tabt, hvis man samtidig havde udbetalt forøget refusion til kommunerne. Denne politik har været fulgt af de skiftende regeringer og har hvert år været sanktioneret af folketinget. Grænsen er fra oprindeligt 40 mill. kr. hævet til *120 mill. kr.* årligt. Også med hensyn til beløbets fordeling mellem de forskellige kommunegrupper har man ved tekstanmærkning på finansloven måttet foretage afvigelse fra lovens regler, navnlig fordi sognekommunernes vejudgifter voksede stærkere end de øvrige kommunegrupper.

På baggrund af disse forhold måtte en revision af loven findes påkrævet, hvorfor det foreliggende regeringsforslag fremsattes. Det var udarbejdet på grundlag af det „Forslag til lov om motorafgifternes anvendelse“ (i det følgende benævnt udkastet), som indeholdes i motorafgiftskommissionens betænkning, I. del, finansiering af vejudgifter, afgivet den 21. maj 1954, men lovforslaget afviger fra udkastet på forskellige punkter. Navnlig opretholder forslaget ikke det af kommissionens flertal fastholdte princip, at alle motorafgifterne skulle anvendes til vejformål, idet de skulle indgå i en vejfond, hvoraf såvel tilskuddene til anlægsarbejder som udbetalingerne af den direkte refusion til kommunerne og udgifterne til de øvrige vejmessige formål skulle afholdes. I stedet for bygger lovforslaget på, at både opkrævningen af motorafgifter og finansieringen af vejudgifter, ligesom forholdet faktisk har været i de senere år, *indpasses som led i landets almindelige økonomi-*